

Esma zikri üzerine

Cafer Yıldırım: “Bir isteğimiz olduğunda belirli âdetlerle Cenab-ı Hakk’ın isimlerini zikredince istediğin şey oluyormuş gibi bir inanç var. Bu inancın dinde yeri nedir?”

Allah’ın adını zikretmek farzdır.

Öncelikle şunu ifade edelim: Allah’ın adını zikretmek farzdır. Bir menfaatimiz, bir isteğimiz olunca değil; her zaman!

Esasen, bizim Allah’a her zaman ihtiyacımız var. Nitekim Kur’ân’da, “Beni zikredin.”¹ “Allah’ı çokça zikredin!”² diye emreden çok sayıda âyet vardır.

Allah’ı bir menfaatimiz, bir isteğimiz olduğu zaman zikretmek; isteğimiz olmadığında unutmak bir gaflet halidir.

Öyleyse bizim için vecibe olan: Allah’ı her an zikretmektir. İstedığımız şeyi verse de, vermese de bize düşen: O’nu zikirden uzaklaşmamak, O’na darılmamak, zikri ve duâyı terk etmemek, umudumuzu ve inancımızı kaybetmemektir.

RABBİMİZDEN NE İSTEYELİM?

Çoğu zaman kul olarak biz, ne isteyeceğimizi, ne miktar isteyeceğimizi bilemiyoruz.

Ama Kur’ân bize rehberlik yapıyor. Ne isteyeceğimizi Kur’ân’dan öğrenebiliriz.

İşte bazı âyetler: “Kim dünya menfaatini isterse, kendisine ondan veririz. Kim de ahiret mükâfatını isterse, ona ondan veririz.”³

“İnsanlardan bazıları ‘Ey Rabbimiz! Bize dünyada ver’ derler. Bunların ahirette bir nasibi yoktur. Onlardan, ‘Rabbimiz! Bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik ver ve bizi ateş azabından koru’ diyenler de vardır. İşte onlara kazandıklarından bir nasip vardır.”⁴

“Allah’ın sana verdiği şeylerde ahiret yurdunu ara. Dünyadan da nasibini unutma.”⁵

Bu âyetler işaret ediyor ki: Allah dünyayı isteyeneye dünyayı, ahireti isteyeneye ahireti veriyor.

Eğer dualarımızda sırf dünyayı niyet etsek, duamız makbul olmadığından kabule karın olmuyor. Bediüzzaman'ın ifadesiyle: “Eğer o dünyaya ait faydalar ve menfaatler o ubudiyete, o virde veya o zikre illet veya illetin bir cüz'ü olsa, o ubudiyeti kısmen iptal eder. Belki o hasiyetli virdi akim bırakır, netice vermez.”6

DUÂLARIMIZDA AHİRETE ÖNEMLİ BİR YER VERMELİYİZ

Duâlarımızda elbette dünyevi ihtiyaçlarımızın giderilmesini isteyebiliriz. Fakat sırf dünyevî istek ve ihtiyaçlarda boğulmamalı; ahiretle ilgili daha çok şey istemeliyiz. Çünkü dünyada az; ahirette ise çok, daha çok, sınırsız derecede çok kalacağız.

Bu sünnet dengesini İslâm büyüklerinin zikri, evradı ve ezkârı genellikle koruyor. En canlı ve en yakın örnek olarak Bediüzzaman'ın ümmete hediye ettiği tesbihatı bu açıdan inceleyebiliriz: Bediüzzaman'ın tesbihatında esma zikri vardır. Ve bu zikirden sonra Rabbimizden isteyeceğimiz şeyler de vardır: Cehennemden korunma, af ve mağfiret olunma, Cennete kabul edilme, Peygamber Efendimizin (asm) şafaatine nail olma ve Peygamber Efendimiz'e (asm) salatü selâm gönderme gibi isteklerdir bunlar.

Dikkat edilirse bu isteklerin hepsi uhrevîdir ve ahirette bizim için ekmek ve sudan daha çok ihtiyaçtır. Binaenaleyh namaz tesbihatına devam etmemiz, esma zikri için de, esma zikrinden istediğimiz maksada ulaşmamız için de bize istikametli bir zemin olarak yeterlidir.

ESMA ZİKRİ İLE DÜNYAYI İSTEME

Piyasada esma zikri ile ilgili satılan birçok metinde, maalesef birçok bid'at, hurafe ve uydurma inançlara revaç verildiğine rastlıyoruz. Ki bu Müslüman memlekete hiç yakışmıyor. Bu memleket, hurafelerin revaç bulduğu bir memleket olmamalı diyoruz.

İşte örnekler: -aynen alıyorum- “Emir sahibi olmak için günde 90 defa El-Melik; talihin açık olması için 528 defa Eş-Şekur; hürmet görmek için 232 defa El-Kebir; refaha kavuşmak için 662 defa El-Mütekebbir; işleri büyütmek için 72 defa El-Basit; sıkıntısız ve borçsuz bir hayat için 14 defa El-Vehhab; büyük servet sahibi olmak için 1060 defa El-Ganiyy; devletten istediğini elde etmek için 551 defa El-Müteali”....

Bu vaatler böyle devam edip gidiyor.

İnsan sormadan edemiyor: Bunca dünyalığı elde etmek için öncelikle her birisinin esbabı ve yolları yok mu? Fiilî duâ gerekmiyor mu?

Son söz olarak, bu gibi dünyevî faydaları “asıl gaye” edinerek o duâları, zikirleri yapanlarla ilgili, aynen Bediüzzaman’ın ılığını buraya alıyorum: “O faydaları göremiyorlar ve göremeyecekler ve görmeye de hakları yoktur. Çünkü o faydalar, o evradların illeti olamaz ve ondan, onlar kasten ve bizzat istenilmeyecek. Çünkü onlar fazlî bir surette, o hâlis virde talepsiz terettüp eder. Onları niyet etse, ihlâsı bir derece bozulur. Belki ubudiyetten çıkar ve kıymetten düşer.”7

Dipnotlar:

- 1- Bakara Sûresi: 152.
- 2- Ahzab Sûresi: 41; Cuma Sûresi: 10; Enfal Sûresi: 45.
- 3- Âl-i İmran Sûresi: 145.
- 4- Bakara Sûresi: 200, 201, 202.
- 5- Kasas Sûresi: 77.
- 6- Lem’alar, s. 136.
- 7- Lem’alar, s. 136.